

Η θυσία της Ιφιγένείας

Πρέπει να πάρω πίσω
τη γυναίκα μου , την
ωραία Ελένη. Θα
ζητήσω βοήθεια από
τον αδερφό μου, τον
Αγαμέμνονα.

Οργίστηκε πολύ ο
Μενέλαος, που ο Πάρης του
πήρε την Ελένη, και θέλησε να
τον εκδικηθεί και να τη φέρει
πίσω. Γι' αυτό ζήτησε βοήθεια
από τον αδελφό του,
τον **Αγαμέμνονα**, που
βασίλευε στις **Μυκήνες**.

Όλοι οι βασιλιάδες των Αχαιών
πρέπει να μαζευτούμε στην Αυλίδα.
Όλοι μαζί πρέπει να πάμε στην
Τροία και να πάρουμε πίσω την
ωραία Ελένη που έκλεψε ο Πάρις.

Εκείνος κάλεσε όλους
τους βασιλιάδες των
Αχαιών να ετοιμαστούν
να πάνε στην Τροία, να
πολεμήσουνε να πάρουν
πίσω την Ελένη.

Στο λιμάνι της Αυλίδας μαζεύτηκαν όλοι οι Αχαιοί με τα πλοία και το στρατό τους. Πήγε ο **γερο-Νέστορας**, ο βασιλιάς της Πύλου, ο **Ιδομενέας** από την Κρήτη, ο **Αίαντας** από τη **Σαλαμίνα**, ο άλλος **Αίαντας** απ' τη **Λοκρίδα**, ο **Διομήδης** από το Άργος, ο **Φιλοκτήτης**, ο φίλος του Ηρακλή, από τη Μαγνησία, ο **Οδυσσέας** απ' την Ιθάκη κι ο **Αχιλλέας**, ο γιος του Πηλέα και της Θέτιδας από τη Φθία με το φίλο του τον **Πάτροκλο** και τους γενναίους Μυρμιδόνες.

Όμως
φύλλο δεν
εσάλευε κι οι
βασιλιάδες
ρωτήσανε
το μάντη
Κάλχα να
τους πει γιατί
οι άνεμοι δε
φυσούσαν.

Η Άρτεμη είναι
θυμωμένη μαζί
σου
Αγαμέμνονα
γιατί σκότωσες
το ιερό της
ελάφι.

Πες μου , Κάλχα,
γιατί δε φυσούν
άνεμοι;

Εκείνος τότε είπε ότι η θεά
Άρτεμη κρατούσε τους
ανέμους. Είχε θυμώσει,
γιατί ο Αγαμέμνονας είχε
σκοτώσει το ιερό ελάφι
της. Και δε θα της
περνούσε ο θυμός, αν
πρώτα ο Αγαμέμνονας δε
θυσίαζε στο βωμό της την
κόρη του, την **Ιφιγένεια**.

Αβάσταχτη θλίψη πλάκωσε την καρδιά του Αγαμέμνονα. Δεν ήθελε να θυσιάσει την αγαπημένη του κόρη. Μέρες θρηνούσε.

Τέλος έστειλε μήνυμα στην Κλυταιμνήστρα, τη γυναίκα του, να φέρει στην Αυλίδα την Ιφιγένεια, να την παντρέψει τάχα με τον Αχιλλέα.

Όταν η Ιφιγένεια κι η μητέρα της έφτασαν στην Αυλίδα, με δάκρυα στα μάτια ο Αγαμέμνονας τους είπε την αλήθεια.

Η Κλυταιμνήστρα έκλαιγε και τον παρακαλούσε να μην αφήσει να γίνει η θυσία. Η Ιφιγένεια τελικά αποφάσισε να θυσιαστεί για την πατρίδα της.

Μητέρα, μην κλαις .
Άφησέ με να
θυσιαστώ για την
πατρίδα μου.

Τη μέρα της θυσίας πήγε στολισμένη στο βωμό και με θάρρος έσκυψε το κεφάλι. Κι ο μάντης Κάλχας, αφού της φόρεσε χρυσό στεφάνι στα μαλλιά, σήκωσε το μαχαίρι.

Όμως εκείνη τη στιγμή η Άρτεμη ήρθε μέσα σε ένα σύννεφο, άρπαξε την κόρη και πάνω στον βωμό άφησε ένα μικρό ελάφι. Την Ιφιγένεια την πήγε μακριά στη χώρα των Ταύρων σ' έναν από τους ναούς της.

**Αμέσως φύσηξε άνεμος
και οι Αχαιοί κίνησαν για
την Τροία.**

